

ببین سام، این کتاب خیلی کوتاه و قره قاطی و شلوغ پلوغ است، علتش هم این است که انسان نمی تواند در باره قتل عام، حرف های زیرکانه و قشنگ بزند، بعد از قتل عام، قاعدتاً همه مرده اند، و طبعاً نه صدایی از کسی درمی آید و نه کسی دیگر چیزی می خواهد. بعد از قتل عام انسان انتظار دارد آرامش برقرار شود، و همین هم هست، البته بجز پرنده ها. و پرنده ها چه می گویند؟ مگر درباره قتل عام هم حرف می شود زد؟ شاید فقط بشود گفت: « جیک جیک جیک؟ ».

.....

برگرفته از «سلاخ خانه شماره ۵» نوشته کورت وانه گات ، ترجمه علی اصغر بهرامی